

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. An B. Deipara legi Purificationis fuerit obstricta? & cautela puerperis
adhibenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

donec omnes purgationis dies compleverentur, quos non sibi, sed alijs mulieribus lex constituerat. Non enim de ea dictum fuerat, omne sanctum non tanget, quæ ipsum sanctum sanctorum, in gremio tenebat, in sinu fouebat, & virgineo lacte nutrebat.

Quamquam igitur purissima Mater, extra legis huius causam fuerit, queri tamen potest, an saltem verba legis ad eam pertineant? Solent enim leges obligare, quamuis ratio earum, in particulari cesset. Quare licet absque macula esset, atque idcirco nulla purificatione indigeret, potuisset tamen verbis legis esse comprehensa. Quod tamen merito SS. PP. negant, quorum una sententia est, legi illi de Purificatione, non absque singulari Spiritus S. prouidentia & mysterio, addita esse illa verba: *Mulier, si suscepto semine, pepererit masculum, vt scilicet indicaretur, ea lege non esse comprehensam mulierem illam, quæ, absque suscepto semine, masculum esset paritura. Bene dixit, secundum legem Moysi, ait Theophylactus, nam, secundum veritatem nulla necessitate astringebatur: dictum enim est in lege, mulier, quæ suscepto semine conceperit.* Quæ mirè faciunt, ad Mariæ Dei Matris excellentiam gloriamque intelligendam. Perhonorificum enim fuit, admirandam huius virginis conceptionem, tanto antea tempore, à Moysè, prophetice fuisse indicatam, illamque ab hac lege exemptam, quæ tamen, ne scandalo esset alijs eam exceptionem ignorantibus, eidem esset obeditura. Hæc omnia, quia in alijs feminis, & cum dolore, & cum secundinis ac sordibus partum edentibus, non reperiuntur, faciunt utique Dei parentem his donis priuilegijsque singularem, & suspiciendam. Quotquot igitur puerperæ, in partu ciulant, quotquot indigent lauacris & purificationibus, testantur, aliam illam esse Matrem, quæ sine suscepto semine concipere, sine molestia vterum gestare, sine dolore parere, sine purificatione purissima semper Virgo potuit permanere. Ad cuius imitationem, permittum est ab Ecclesia feminis, vt, si velint, aliquamdiu possint ab ingressu templi abstinere, ac postea secum deferre prolem, vt pro ea preces ad Dominum fundantur. Quia tamen lex illa Mosaica de Purificatione, sicut & aliæ caerimoniales omnes veteris Testamenti, jam sunt antiquatæ, monendæ

serm. de Purificat.

X.

Orig. hom. 8. in Leuit. Rupert. l. 2. in Leuit. c. 12.

Theophyl. in Luc. 2.

Capit. vñic. de Purificat. Post part.

nendæ sunt mulierculæ alioqui ad superstitionem pronæ, ne putent se, ea in re, seruare legem veterem, more Iudaico, sed vt id solùm faciant, ob reuerentiam loci sacri, & causa religionis. Facillimum est hîc errare, & à medio deflectere. Dei Mater legem Moysi potuit, non debuit seruare; seruauit tamen, vt omnem iustitiam adimpleret, sicut Filius illius. Aliæ femina, non possunt, non debent legem seruare abrogatam; si tamen, in reuerentia templo exhibenda, Dei Matrem volunt imitari, id facere non prohibentur; quia Christi Matrem, in hac re, imitari, non est Iudaicum, sed Christianum. Vt tamen etiam animæ earum purificentur, longè res Deo gratior, istisquæ utilior est, vt prolem sistant Domino, & se sacerdoti, illique impatientias suas, atque alia delicta puerperij confiteantur. Corporum purificatio cæremonia est; religio purificatio animarum.

XI.

Fab. Quintilian. in lib. seu dialogo de oratoribus.

Quæ cum lacte infantibus est instillanda: & vel veteres Romani imitandi, quorum seueritatem & disciplinam, in educandis formandisque liberis, Quintilianus (nec enim Tacitus illius libri author est) his verbis laudat, *Iam primum, inquit, suum cuique filius ex casta parente natus, non in cellâ emptæ nutriti, sed gremio ac sinu matris educabatur, cuius præcipua laus erat, tueri domum, & inservire liberis, Eligebatur autem aliqua natu maior propinqua, cuius probatis, spectatisque moribus, omnis cuiuspiam familie soboles committeretur; coram qua neque dicere fas erat, quod turpe dictu, neque facere, quod inhonestum factu videretur. Ac non studia modo curasque, sed remissiones etiam, lususque, puerorum sanctitate quadam, ac verecundia temperabat. Sic Corneliam Gracchorum, sic Aureliam Cesaris, sic Attiam Augusti matrem præfuisse educationibus, ac produxisse principes liberos accipimus. Quæ disciplina & seueritas eo pertinebat, vt sincera & integra, & nullis prauitatibus detorta, vnus cuiusque natura toto statim pectore arripere artes honestas, & siue ad rem militarem, siue ad iuris scientiam, siue ad eloquentiæ studium inclinasset, id solùm ageret, id vniuersum hauriret. At nunc natus infans delegatur Gracula alicui ancilla, cui adiungitur vnus aut alter ex omnibus seruis plerumque vilissimus, nec cuiquam serio ministerio accommodatus. Horum fabulis & erroribus teneri statim & rudes animi erudiuntur. Nec quisquam in tota domo*